

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-88/2-PT
Datum: 18. decembar 2008.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM II

U sastavu: sudija Carmel Agius, predsjedavajući
sudija O-Gon Kwon
sudija Kimberly Prost, pretpretresni sudija

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 18. decembra 2008.

TUŽILAC

protiv

ZDRAVKA TOLIMIRA

JAVNO

**ODLUKA O PODNEŠCIMA OPTUŽENOG U
VEZI SA ZAKONITOŠĆU HAPŠENJA**

Tužilaštvo:
g. Peter McCloskey

Optuženi:
Zdravko Tolimir

Prijevod

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava o "Podnesku optuženog u vezi s Podneskom tužilaštva od 15. oktobra 2008.", podnesenom 22. oktobra 2008. i zavedenom u engleskoj verziji 29. oktobra 2008. (dalje u tekstu: Prvi podnesak), i o "Dopunskom podnesku optuženog u vezi s Podneskom tužilaštva od 15. oktobra 2008.", podnesenom 24. oktobra 2008. i zavedenom u engleskoj verziji 29. oktobra 2008. (dalje u tekstu: Drugi podnesak) (dalje u tekstu, zajednički: podnesci) i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. PROCEDURALNI KONTEKST

1. Optuženi je uhapšen 31. maja 2007. i doveden u sjedište Međunarodnog suda 1. juna 2007.¹
2. Pretresno vijeće je 14. decembra 2008. donijelo odluku o preliminarnim podnescima optuženog u vezi s Optužnicom (dalje u tekstu: Odluka od 14. decembra 2007.).² U vezi s predmetnim pitanjem u ovoj odluci, Odlukom od 14. decembra 2007. odbijeni su prigovori optuženog na nadležnost Međunarodnog suda zasnovani na navodnoj nezakonnosti njegovog hapšenja.³
3. Optuženi je od tada u više podnesaka pokrenuo pitanje svog navodnog nezakonitog hapšenja.⁴ Ovo pitanje razmatrano je i tokom statusne konferencije 12. marta 2008.⁵ Na statusnoj konferenciji 30. jula 2008., pretpretresni sudija je naložio tužilaštvu da podnese

¹ *Tužilac protiv Tolimira*, predmet br. IT-05-88-2/I, Nalog o pritvoru, 1. juni 2008.

² Odluka o preliminarnim podnescima u vezi s optužnicom na osnovu pravila 72 Pravilnika, 14. decembar 2008.

³ *Ibid.*, par. 8–26. Pretresno vijeće je 28. jula 2008. donijelo odluku kojom je odbacilo zahtjev optuženog za pokretanje postupka zbog nepoštovanja suda od strane tužioca u ovom predmetu i "drugih službenika tužilaštva" neobjelodanjivanjem informacija i dokaza u vezi s njegovim hapšenjem u Srbiji i dovođenjem na Međunarodni sud. *Vidi* Odluku o podnesku optuženog od 20. juna 2008., 28. juli 2008.

⁴ *Vidi*, npr., Podnesak optuženog kojim traži da Pretpretresno vijeće II zakaže vanrednu statusnu konferenciju i riješi problem objelodanjivanja materijala, nepružanja pravne pomoći i problem komunikacija Suda, Tužilaštva i Sekretarijata s optuženim, 13. februar 2008. (verzija na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku) i 19. februar 2008. (engleska verzija), par. 2.1; Podnesak optuženog sa zahtjevom za pokretanje postupka kako bi se utvrdilo nepoštovanje Međunarodnog suda, podnesen na povjerljivoj i *ex parte* osnovi, 20. juni 2008. (verzija na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku), 27. juni 2008. (verzija na engleskom jeziku). Povjerljivi i *ex parte* status ukinulo je Pretresno vijeće svojom Odlukom po Podnesku optuženog od 20. juna 2008., 28. juli 2008.

⁵ *Vidi* T. 146–147 (12. mart 2008.).

Prijevod

obnovljeni zahtjev Republici Srbiji (dalje u tekstu: Srbija) za dostavu izvještaja o okolnostima hapšenja optuženog.⁶ U skladu s ovim nalogom, tužilaštvo je 16. oktobra 2008. dostavilo podnesak sa priloženim odgovorom Ministarstva spoljnih poslova Srbije (dalje u tekstu: Podnesak tužilaštva od 16. oktobra, odnosno Izvještaj Srbije).⁷ U tom Izvještaju se navodi da srpska Vlada nije u posjedu evidencije niti bilo kakvih dokumenata u vezi s hapšenjem optuženog i negira ikakvo učešće u njegovom hapšenju.⁸ Izvještaj sadrži određene dodatne informacije u vezi s "operativnim podacima koje je prikupila Bezbjednosno-obavještajna agencija u vezi s mogućnošću da su optuženi i/ili general Ratko Mladić 31. maja 2007. ili oko tog datuma pokušali da pređu granicu između Republike Srbije i Bosne i Hercegovine".⁹

4. Optuženi je 29. oktobra 2008. dostavio Prvi podnesak, kojim osporava autentičnost i vjerodostojnost Izvještaja Srbije i traži mogućnost da pregleda originalnu verziju tog dokumenta.¹⁰ Optuženi je 29. oktobra 2008. dostavio Drugi podnesak, u kom su predložene "nove okolnosti" u vezi s njegovim hapšenjem sa posebnim osvrtom na komentare ministra unutrašnjih poslova Srbije na programu državne televizije.¹¹ Optuženi je 31. oktobra 2008. dostavio prilog Drugom podnesku, koji sadrži transkript i video snimak tog televizijskog programa (dalje u tekstu: Prilog).¹²

5. Na statusnoj konferenciji održanoj 31. oktobra 2008. tužilaštvo je obavijestilo Pretretresno vijeće da je radi pregleda originalnog primjerka Izvještaja Srbije sazvan sastanak

⁶ T. 189 (30. juli 2008.).

⁷ Podnesak na osnovu Uputstva Pretresnog vijeća u vezi s hapšenjem optuženog, sa Prilogom, 16. oktobar 2008. Optuženi je podnio zahtjev za ovjeru prijevoda Izvještaja Srbije priloženog Podnesku tužilaštva od 16. oktobra, 31. oktobar 2008. *Vidi* Zahtjev za ovjeru prijevoda, 20. oktobar 2008. (verzija na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku) 31. oktobra 2008. (verzija na engleskom jeziku). Dana 18. novembra 2008., Služba za konferencijske i jezičke usluge (dalje u tekstu: CLSS) dostavila je interni memorandum u kom je napomenula da iako "CLSS nije dužan da revidira prijevode koje su sačinile strane u postupku, možemo potvrditi da su dijelovi koje optuženi osporava tačno prevedeni". *Vidi* Zahtjev za provjeru prijevoda podneska D2070–2072 (D2073–2075), od 20. oktobra 2008., 18. novembar 2008. Optuženi je 28. novembra 2008. podnio zahtjev u vezi s ovim memorandumom. Taj zahtjev još nije riješen. *Vidi* Zahtjev Zdravka Tolimira u vezi s dva interna memoranduma Službe za konferencijske i jezičke usluge, 24. novembar 2008. (verzija na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku), 28. novembar 2008. (verzija na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku).

⁸ Podnesak tužilaštva od 16. oktobra, str. 1. *Vidi takođe* Izvještaj Srbije, str. 1–3.

⁹ Podnesak tužilaštva od 16. oktobra, str. 2. *Vidi takođe* Izvještaj Srbije, str. 1–3.

¹⁰ Podnesak optuženog u vezi s Podneskom tužilaštva od 15. oktobra 2008., 22. oktobar 2008. (verzija na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku), 29. oktobar 2008. (verzija na engleskom jeziku), par. 1–12.

¹¹ Dopunski podnesak optuženog u vezi s Podneskom tužilaštva od 15. oktobra 2008., 24. oktobar 2008. (verzija na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku), 29. oktobar 2008. (verzija na engleskom jeziku), par. 1–6.

¹² Prilog Dopunskom podnesku optuženog u vezi s Podneskom tužilaštva od 15. oktobra 2008., 30. oktobar 2008. (verzija na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku), 31. oktobar 2008. (verzija na engleskom jeziku).

Prijevod

sa pravnim savjetnikom optuženog koji uskoro treba da se održi.¹³ Pretresno vijeće je nakon toga primilo potvrdu da je pregled obavljen. Tužilaštvo je 6. novembra 2008. dostavilo odgovor na podneske (dalje u tekstu: Odgovor).¹⁴ Optuženi je 16. decembra 2008. podnio zahtjev za odobrenje da uloži repliku i dostavio svoju repliku na Odgovor (dalje u tekstu: Replika).¹⁵

II. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

A. Argumenti

6. Pozivajući se na Izvještaj Srbije, optuženi u Prvom podnesku tvrdi da postoje razumne osnove za dovođenje u pitanje njegove "autentičnosti i istinitosti" zbog nekih nedostataka u tom dokumentu.¹⁶ On takođe pominje knjigu bivše glavne tužiteljice Međunarodnog suda gđe Carle Del Ponte, za koju tvrdi da sadrži daljnje pojedinosti o informacijama u vezi s okolnostima njegovog hapšenja.¹⁷ Optuženi traži od Pretresnog vijeća da (i) zanemari Izvještaj Srbije ili da ga smatra nepouzdanim za razmatranje okolnosti njegovog hapšenja; (ii) da naloži tužilaštvu da dopusti optuženom i njegovom pravnom savjetniku da pregledaju originalni primjerak Izvještaja Srbije; (iii) da naloži tužilaštvu da od Bezbednosno-informativne agencije Srbije i drugih organa pribavi informacije i dokumente u vezi s njegovim hapšenjem; i (iv) da naloži tužilaštvu da od bivše glavne tužiteljice pribavi izjavu kojom se potvrđuju navodi o podacima o njegovom hapšenju koji su pomenuti u njenoj knjizi o tome da je Srbija, i to konkretno "srpska specijalna jedinica", učestvovala u hapšenju optuženog.¹⁸

7. Optuženi u Drugom podnesku iznosi "nove okolnosti" u vezi s njegovim hapšenjem: izjavu ministra unutrašnjih poslova Srbije u jednoj emisiji koja je 22. oktobra 2008. emitovana na državnoj televiziji.¹⁹ On tvrdi da izjava ministra unutrašnjih poslova o tome da je bivša

¹³ T.214 (31. oktobar 2008.).

¹⁴ Odgovor na Podnesak, Dopunski podnesak i Prilog optuženog u vezi s Podneskom tužilaštva od 15. oktobra 2008., 6. novembar 2008. Prijevod na bosanski/hrvatski/srpski jezik je zaveden 3. decembra 2008.

¹⁵ Replika na Odgovor tužilaštva na Podnesak, Dopunski podnesak i Prilog optuženog u vezi s Podneskom tužilaštva od 15. oktobra 2008., 4. decembar 2008. (verzija na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku), 16. decembar 2008. (verzija na engleskom jeziku).

¹⁶ Prvi podnesak, par. 1-7, 12.

¹⁷ *Ibid.*, par. 9-10.

¹⁸ *Ibid.*, par. 8-9, 12.

¹⁹ Drugi podnesak, par. 1-2.

Prijevod

srpska Vlada uhapsila optuženog u Srbiji i predala ga Međunarodnom sudu²⁰ "ne samo potvrđuje tvrdnje [optuženog] o mjestu [njegovog] hapšenja, nego takođe i to da je [Izvjestaj Srbije] lažan, a možda čak nije ni autentičan, budući da se poziva na informacije primljene od Ministarstva unutrašnjih poslova koje [...] nisu mogle biti dostavljene bez znanja sadašnjeg ministra unutrašnjih poslova".²¹ Uzimajući to zajedno sa navodnim napomenama bivše tužiteljice u njenoj knjizi, optuženi tvrdi da Pretresno vijeće ima dovoljno informacija da utvrdi da je on uhapšen u Srbiji, a da mu nije pružena "mogućnost da sud odlučuje o [njegovoj] predaji u skladu sa Zakonom o saradnji sa [...] Međunarodnim sudom".²² Iz razloga navedenih u Prvom i Drugom podnesku, on stoga traži da Pretresno vijeće konstatuje da je on nezakonito uhapšen u Srbiji i predat Međunarodnom sudu i da naloži tužilaštvu da provede istragu o tome kako je nastao Izvjestaj Srbije i provjeri njegovu autentičnost.²³

B. Odgovor

8. Tužilaštvo tvrdi da bi zahtjeve trebalo odbaciti budući da je Pretresno vijeće već zaključilo da tvrdnje optuženog u vezi s okolnostima njegovog hapšenja, čak i kada bi bile tačne, ne opravdavaju odricanje od nadležnosti.²⁴ Tužilaštvo dalje tvrdi da, izuzev pitanja nadležnosti, koje je riješeno Odlukom od 14. decembra 2007., zakonitost hapšenja optuženog nema nikakvog uticaja na ovaj postupak,²⁵ i da u zahtjevima iz podnesaka optuženog kojima se traži utvrđivanje činjenica koje potvrđuju nezakonitost njegovog hapšenja nije izneseno ništa novo što bi povlačilo ikakve pravne posljedice.²⁶ Tužilaštvo tvrdi da nijedna informacija koju je tužilaštvu dostavila Srbija, kao ni one koje je dostavio optuženi u vezi s izjavom ministra unutrašnjih poslova o njegovom hapšenju, ne predstavlja valjanu osnovu za preispitivanje

²⁰ Relevantni dio transkripata koje je prikupio pravni savjetnik optuženog, g. Gajić, glasi: "Ivica Dačić (ministar unutrašnjih poslova): "[...] Vaša Vlada (obraćajući se bivšem ministru [za kapitalna ulaganja u Vladi Republike Srbije] Velimiru Iliću) predala je ... [...] Njihova Vlada je predala Tolimira, Tolimira. (Obraćajući se Velimiru Iliću) Budući da ste ga uhapsili u Novom Beogradu ili, ili ste ga uhapsili u Republici Srpskoj". *Ibid.*, str. 3; Prilog, str. 2.

²¹ Drugi podnesak, par. 2.

²² *Ibid.*, par. 3.

²³ *Ibid.*, par. 7. Optuženi dalje traži od Pretresnog vijeća da obavijesti predsjednika Međunarodnog suda i glavnog tužioca Međunarodnog suda o njegovom nezakonitom hapšenju i relevantnim podnescima pred Međunarodnim sudom "kako bi oni u svojim izvještajima Savjetu bezbjednosti skrenuli pažnju na nezakonito hapšenje tih optuženih pred Međunarodnim sudom". *Ibid.*

²⁴ Odgovor, par. 1, 3.

²⁵ *Ibid.*, par. 2.

²⁶ *Ibid.*, par. 3.

Prijevod

ranijeg rješenja Pretresnog vijeća.²⁷ Isto tako, tužilaštvo tvrdi da daljnje provjere Srbije i bivše tužiteljice nisu opravdane.²⁸

C. Replika

9. Optuženi prije svega traži odobrenje za ulaganje replike na odgovor tvrdeći da tužilaštvo "predočava argumente koji nisu relevantni za [podneske]".²⁹ Optuženi u Replici tvrdi da "nije pokrenuo pitanje nadležnosti Međunarodnog suda niti je zatražio preispitivanje rješenja Pretresnog vijeća u vezi s [Odlukom od 14. decembra 2007.]",³⁰ već da traži od Pretresnog vijeća da utvrdi da je on "uhapšen u Republici Srbiji (a ne u Republici Srpskoj) i da mu je uskraćeno pravo na to da nadležni sud odluči o njegovoj predaji Međunarodnom sudu u skladu sa Zakonom o saradnji sa [...] Međunarodnim sudom."³¹ Optuženi tvrdi da Međunarodni sud ima inherentno pravo da utvrdi okolnosti njegovog hapšenja, "bez obzira na karakter pravnih posljedica hapšenja, koji predstavlja posebno pitanje".³² On dalje tvrdi da je "Srbija povrijedila njegova osnovna ljudska prava štiteći one koji su ga uhapsili"³³ i da "ovo može imati uticaja na konačnu presudu Međunarodnog suda i položaj Zdravka Tolimira i poslije i prije donošenja konačne presude".³⁴

10. Optuženi takođe tvrdi da, "ukoliko bi Pretresno vijeće moglo na osnovu predloženih dokaza zaključiti da je optuženi uhapšen na teritoriji Republike Srbije", bilo bi nepotrebno da Pretresno vijeće izdaje nalog za daljnju provjeru Republike Srbije i bivše glavne tužiteljice.³⁵

III. MJERODAVNO PRAVO

11. Praksa Međunarodnog suda predviđa da vijeće ima "inherentno diskreciono ovlaštenje da preispita neku raniju odluku u izuzetnim slučajevima ako je pokazana očigledna greška u

²⁷ *Ibid.*, par. 4.

²⁸ *Ibid.*

²⁹ Replika, par. 1.

³⁰ *Ibid.*, par. 2. On tvrdi da u svom Podnesku nije mogao tražiti preispitivanje rješenja u vezi s nadležnošću Međunarodnog suda zbog toga što Odluka nije prevedena na jezik koji on razumije. *Ibid.*

³¹ *Ibid.*, par. 3.

³² *Ibid.*, par. 4.

³³ *Ibid.*, par. 8.

³⁴ *Ibid.*, par. 9.

³⁵ *Ibid.*, par. 5. Najzad, optuženi tvrdi da će, ukoliko Pretresno vijeće ne utvrdi da je hapšenje optuženog bilo nezakonito, "Međunarodni sud time uputiti nedvosmislen signal da mjerodavno pravo ne važi za optužene

Prijevod

rezonovanju ili ako je to neophodno kako bi se spriječila nepravda".³⁶ Strana koja traži preispitivanje mora uvjeriti pretresno vijeće u to da postoje posebne okolnosti koje opravdavaju preispitivanje kako bi se izbjegla nepravda.³⁷

IV. DISKUSIJA

12. Optuženi traži da Pretresno vijeće preduzme provjere i druge mjere kako bi se ispitale i utvrdile okolnosti njegovog hapšenja. Konkretno, on traži da Pretresno vijeće konstatuje da je on uhapšen u Srbiji i da mu je uskraćeno pravo da se obrati "nadležnom sudu" u vezi s svojim hapšenjem. On ovo traži ne navodeći konkretno pravno sredstvo i pozivajući se samo na "inherentno pravo" Međunarodnog suda da to učini. Ovaj Međunarodni sud ne razmatra argumente – činjenične ili pravne – *in abstracto*. Iako optuženom stoje na raspolaganju pravna sredstva pred domaćim sudovima u vezi s navodnim nezakonitom hapšenjem, nije na Pretresnom vijeću da ispituje okolnosti hapšenja optuženog u svrhu deklarativnog izjašnjavanja. Okolnosti u vezi s hapšenjem optuženog su relevantne za Pretresno vijeće u onoj mjeri u kojoj mogu uticati na nadležnost Međunarodnog suda nad njim. Iz ovog razloga, Pretresno vijeće će razmotriti argumente optuženog u vezi s njegovim hapšenjem, ali samo u kontekstu uticaja na nadležnost Pretresnog vijeća da presuđuje u njegovom predmetu.

13. Pretresno vijeće je u Odluci od 14. decembra 2007. razmotrilo to da li su, u svjetlu prakse Međunarodnog suda, okolnosti hapšenja optuženog bile takve da iziskuju odricanje od nadležnosti Međunarodnog suda na osnovu povrede državnog suvereniteta ili kršenja ljudskih prava.³⁸ Uprkos tvrdnji optuženog da nije upoznat sa sadržajem Odluke od 14. decembra 2007, Pretresno vijeće je tokom prethodnih statusnih konferencija pominjalo suštinu te odluke.³⁹ Prema tome, Pretresno vijeće je mišljenja da se, uprkos tvrdnji optuženog o suprotnom, pravilna kategorizacija traženog pravnog sredstva ogleda u preispitivanju te odluke. Imajući ovo u vidu, Pretresno vijeće ukratko podsjeća na svoje ranije rješenje za potrebe ove odluke.

---

pred Međunarodnim sudom i da se protiv njih mogu preduzimati svakakve mjere, uključujući nezakonito hapšenje". *Ibid.*, par. 8.

³⁶ *Vidi*, npr., *Tužilac protiv Tolimira*, predmet br. IT-05-88/2-AR73.1, Odluka po zahtjevu Zdravka Tolimira za preispitivanje odluke Žalbenog vijeća od 28. marta 2008., 18. juni 2008., par. 8.

³⁷ *Vidi*, npr., *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po zahtjevima odbrane za preispitivanje ili odobrenje za ulaganje žalbe u vezi s odlukom o uvrštavanju u spis dokaznih predmeta sa svjedočenjem svjedoka 168, 20. juli 2007., str. 5.

³⁸ Odluka od 14. decembra 2007., par. 16–17.

³⁹ *Vidi* T. 146 (12. mart 2008.), 188 (30. juli 2008.).

Prijevod

14. Kao prvo, Pretresno vijeće se pozvalo na zaključak Žalbenog vijeća da u predmetima vezanim za "krivična djela koja osuđuje čitav svijet" ne bi trebalo biti odricanja od nadležnosti zbog povrede državnog suvereniteta ukoliko je ona prouzrokovana hapšenjem bjegunaca od međunarodne pravde.⁴⁰ Na osnovu ovoga, Pretresno vijeće je zaključilo da, ako bi se teoretski, bez donošenja odluke, pretpostavilo da je došlo do povrede državnog suvereniteta u ovom slučaju i s obzirom na težinu zločina o kojima je riječ, ta povreda nije dovoljna da opravda odricanje od nadležnosti Međunarodnog suda.⁴¹ Drugo, Pretresno vijeće je, imajući u vidu praksu Međunarodnog suda, zaključilo da, čak i ako bi se za potrebe donošenja odluke prihvatila verzija događaja koju iznosi optuženi, okolnosti njegovog hapšenja ne predstavljaju tako ozbiljno kršenje ljudskih prava koje bi iziskivalo odricanje od nadležnosti.⁴²

15. Kada je Pretresno vijeće donosilo ovaj zaključak, kako je napomenuto u Odluci od 14. decembra 2007., ono nije primilo nikakav odgovor od nadležnih srpskih vlasti na zahtjev tužilaštva u vezi sa hvatanjem optuženog u Beogradu i njegovim prebacivanjem preko teritorije Srbije sve do njegovog hapšenja u Republici Srpskoj.⁴³

16. Pretresno vijeće je sada predočen Izvještaj u kom Vlada Srbije pruža zvanični odgovor u vezi s okolnostima hapšenja optuženog. Optuženi je u Prvom podnesku zatražio i nakon toga imao mogućnost da pregleda original tog dokumenta. U ovim okolnostima, njegov zahtjev u tom smislu u Prvom podnesku je sada bespredmetan. Na osnovu dokaza koji su predočeni Pretresnom vijeću nema nikakve osnove za sumnju u autentičnost izvještaja Srbije koji je dostavljen službenim kanalima kao odgovor na zahtjev tužilaštva. Opis hapšenja koji je u njemu sadržan u suštini se ne razlikuje od onog koji je naveden u izvještaju Republike Srpske, koji je već razmotren u Odluci od 14. decembra 2007. Izvještaj Srbije ne sadrži nikakve nove informacije koje bi ponukale Pretresno vijeće da preispita svoje ranije rješenje.

17. Kada je riječ o tvrdnjama optuženog u vezi s "novim okolnostima" vezanim za njegovo hapšenje, odnosno o navodnoj izjavi bivše glavne tužiteljice u njenoj knjizi i izjavama ministra unutrašnjih poslova u jednom televizijskom programu, Pretresno vijeće je došlo do sličnog zaključka. Čak i kada bi, za potrebe donošenja ove odluke, Pretresno vijeće prihvatilo ove

---

⁴⁰ *Ibid.*, par. 18.

⁴¹ *Ibid.*, par. 19.

⁴² *Ibid.*, par. 25.

⁴³ *Vidi ibid.*, par. 24.

Prijevod

tvrdnje kao tačne, to ne bi dodalo ništa novo prvobitnim tvrdnjama optuženog koje je ono razmotrilo u Odluci od 14. decembra 2008. Komentari bivše glavne tužiteljice koje navodi optuženi i izjave ministra unutrašnjih poslova podneseni su u prilog prvobitnoj tvrdnji optuženog da je uhapšen u Srbiji i ilegalno prebačen u Republiku Srpsku i da su u to bile umiješane srpske vlasti. Budući da je Pretresno vijeće u prvoj odluci pošlo od pretpostavke da su ovi navodi tačni za potrebe donošenja te odluke, nisu predloženi nikakvi novi dokazi koji bi opravdali njeno preispitivanje. Pretresno vijeće se stoga nije uvjerilo da je u Podnescima pokazana očigledna greška u rezonovanju ili da je preispitivanje potrebno kako bi se spriječila nepravda.

18. Najzad, s obzirom na gorenavedene zaključke, Pretresno vijeće je mišljenja da argumenti optuženog ne iziskuju nikakve daljnje provjere bivše glavne tužiteljice niti opravdavanju daljnje zahtjeve Republici Srbiji u vezi s izvještajem o okolnostima hapšenja optuženog.

V. DISPOZITIV

Iz ovih razloga, na osnovu pravila 54 Pravilnika, Pretresno vijeće ovim

- (1) **DAJE** optuženom odobrenje za ulaganje Replike; i
- (2) **ODBACUJE** predmetne Podneske.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
Kimberly Prost,
pretpretresni sudija

Dana 18. decembar 2008.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]